Tweede Kamer der Staten-Generaal 2

Vergaderjaar 2014–2015 **Aanhangsel van de Handelingen**

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1806

Vragen van het lid **Schouw** (D66) aan de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie over *het bericht «Opnieuw kinderen zonder belangenafweging in bewaring»* (ingezonden 19 februari 2015).

Antwoord van Staatssecretaris **Dijkhoff** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 2 april 2015). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2014–2015, nr. 1598.

Vraag 1
Wat is uw reactie op het bericht «Opnieuw kinderen zonder belangenafweging in bewaring»?[1]

Antwoord 1
Ik heb kennis genomen van dit bericht.

Vraag 2
Deelt u de mening dat deze berichtgeving in strijd lijkt te zijn met uw eerdere toezeggingen gedaan tijdens het Algemeen overleg d.d. 4 februari 2015 om in lijn met twee eerdere gerechtelijke uitspraken geen kinderen meer in bewaring te stellen zonder voorafgaande kenbare belangenafweging van de kinderen?

Antwoord 2
Bij de inbewaringstelling van gezinnen met minderjarige kinderen is altijd aandacht voor de situatie en de gevolgen van de bewaring voor met name de minderjarige kinderen. Deze aandacht dient natuurlijk eerst en vooral vorm te krijgen in de voorbereiding van de inbewaringstelling, waarbij overleg plaatsheeft tussen DT&V, COA, de politie en de IND. Ook in het besluit hoort een kenbare belangenafweging terug te komen. Dit betekent overigens niet dat als een dergelijke belangenafweging niet in het besluit staat, er onzorgvuldig is gehandeld in de voorbereiding van het besluit of dat de bewaring geen goede grond heeft. Op 11 maart 2015 verklaarde de rechter een beroep in deze zaak ongegrond. De rechter bevestigde dat de bewaring rechtmatig kon worden opgelegd.

[1] Defence for Children d.d. 18 februari 2015, http://www.defenceforchildren.nl/p/140/4222/mo233-m80/opnieuw-kinderen-zonder-belangenafweging-in-bewaring

ah-tk-20142015-1806
ISSN 0921 - 7398
’s-Gravenhage 2015

Vraag 3
Hoe verklaart u dat er wederom, in strijd met de eerdere gerechtelijke uitspraken, een zaak is waar een concrete belangenafweging lijkt te ontbreken ten aanzien van kinderen die bovendien kwetsbaar waren gezien hun behandeling bij een psychiater?

Antwoord 3
Laat ik voorop stellen dat er geen sprake is van het in strijd handelen met gerechtelijke uitspraken. Een belangenafweging is naar de aard van de zaak steeds op een individuele zaak gericht. Daarom kan niet worden gezegd dat een negatieve uitspraak in het ene dossier ook een ander dossier betreft. De rechter kan in voorkomende gevallen oordelen dat mijn afweging in een specifiek dossier niet toereikend is geweest en dat betreft dan een oordeel over de afweging in die zaak. Een in rechte onaantastbaar oordeel respecteer ik altijd.

Vraag 4
Hoe beoordeelt u de zinsnede in het formulier dat de maatregel van bewaring «ondanks de beleidsafspraken»aan dit gezin wordt opgelegd? Welke functie hebben beleidsafspraken als daaraan op deze wijze voorbij kan worden gegaan?

Antwoord 4
Ik ben terughoudend met het ingaan op details uit een individueel dossier, maar uit deze zin blijkt dat de ambtenaar in kwestie zich terdege rekenschap heeft gegeven van het beleid en eventuele restricties die uit dat beleid voortvloeien. De ambtenaar heeft vervolgens geoordeeld dat ondanks dat het beleid restricties kent, deze hier niet van toepassing zijn en dat dit specifieke gezin wel in bewaring kon worden gesteld. Inzet is dat altijd conform het beleid wordt gehandeld. Uw suggestie dat – bewust – in strijd met het beleid zou zijn gehandeld is dan ook onjuist. Dit zie ik ook bevestigd door het hiervoor genoemde oordeel van de rechter in deze zaak. De bewaring kon rechtmatig opgelegd worden en het beroep is ongegrond verklaard. Het verzoek om schadevergoeding is ook afgewezen.

Vraag 5
Wat gaat u doen om zeker te stellen dat er in de toekomst in alle gevallen een concrete en kenbare belangenafweging van de kinderen zal plaatsvinden voordat een bewaringsmaatregel aan die kinderen wordt opgelegd?

Antwoord 5
De hulpofficier van de politie of de daartoe aangewezen ambtenaar van de DT&V zijn verantwoordelijk voor de inbewaringstelling van een vreemdeling en hebben daarin een eigenstandige bevoegdheid. Ik heb bij deze partijen expliciet aandacht gevraagd voor een kenbare belangenafweging in het bijzonder bij gezinnen met minderjarige kinderen.

Vraag 6
Hoe gaat u zeker stellen dat het belang van de kinderen de eerste overweging vormt en dat recht wordt gedaan aan het uitgangspunt dat het in bewaring stellen van kinderen een ultimum remedium is?

Antwoord 6
Daar wordt recht aan gedaan. Bewaring is het ultimum remedium bij terugkeer. Dat wordt voldoende geborgd door het beleid. De gevallen waarin de rechter tot opheffing van de bewaring heeft bevolen, zien met name op situaties waarin de rechter van mening was dat de belangenafweging zoals deze in het dossier was vermeld niet voldoende was. Dat oordeel aanvaard ik, maar daarmee is niet vast komen te staan dat de bewaring als zodanig onrechtmatig zou zijn geweest als er een betere motivering aan het besluit was toegevoegd.

Vraag 7
Hoe gaat u voorkomen dat in de toekomst inbewaringstellingen worden opgelegd aan kinderen zonder dat gemaakte beleidsafspraken in acht worden genomen?

Antwoord 7

Uitgangspunt is uiteraard dat het beleid onverkort wordt uitgevoerd. In het beleid is vastgelegd dat de inbewaringstelling van gezinnen met minderjarige kinderen mogelijk is indien gronden daartoe aanwezig zijn en het daadwerkelijke vertrek in beginsel binnen twee weken kan plaatsvinden. Ik heb gemerkt dat in sommige zaken met name het schriftelijk vastleggen van de afwegingen meer aandacht behoeft. Daar wordt op toegezien.